

Rummet

av

Sigrid Lundqvist

Genast när jag kommer till rummet känner jag hur kallt det är. Elementet som står vid fönstret verkar inte ha någon som helst effekt på kylan som kommer utifrån. På höger sida av dörren står ett gitarrfodral. På dörrhandtaget hänger åtminstone tio tygkassar, eftersom rummet inte verkar ha behov krokar. Från datorn som sitter på sängen hörs musik som spelas i samband med en musikvideo. Sängen är stökig och används som en plats för läxor och pyssel, och det riktiga skrivbordet är bara böcker, ritningar och konstprojekt utan en identifierbar yta. En hylla i skrivbordet är fylld med cd-skivor som stolt står på rad i alfabetisk ordning. En cd-spelare syns ingenstans i rummet. Den grå skrivbordsstolen är hem för en hög kläder. På väggarna syns slarvigt uppsatta affischer som hänger lite hursomhelst. På golvet ligger en lurvig, röd matta som egentligen är ganska mjuk.

Plötsligt kommer en katt in. Den är orange och har stora ögon som undersöker rummets alla delar. Den kommer in och tassar försiktigt fram till sängen. Den hoppar upp och bestämmer sig för att sätta sig på datorns tangentbord. Sedan tar den ett skutt upp på skrivbordet. Den puttar ner en hög spelkort på golvet. Sedan ser katten några pennor, och börjar tugga på dem. Jag lyfter upp katten i famnen för att få den att sluta. Den tittar bara på mig och börjar sedan att spinna. Den spinner högljutt, och efter en stund hoppar den ur min famn och lägger sig i en tjock, stickad kofta. Där somnar den, stillsamt på sängen till det lite dämpade ljudet av musik och i en röra av färger som ändå lyckas vara så harmoniskt.